தமிழ்விடுதூது.

அ. சுப்பிரமணியபிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

Dodson Press, Trichy.

1906.

Copy Right.

விலை அணா 6.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அமிர்தகவி

அமிர்தம்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய

தமிழ்விடுதூது.

இஃது

இந்நூலாசிரியர் குமாரர்

அ. சுப்பிரமணியபிள்ளையால்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

வாட்சன் பிரஸ்

தெப்பக்குளம்

திரிசிராப்பள்ளி.

1906.

(Copy Right.)

O-, 18MAR2, T
N06

117694

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதிப்புரை.

நண்பர்காள்!

இப்பிரபந்தம், இதன் ஆக்கியோர் அச்சிடுவித்து நண்பர்கள் பலருடனும் இதன்கண்ணுள்ள சிறப்புகளனைத்தினையும் அநுபவிக்குமுன்னரே திருவருளைச் சேர்ந்தாராகையாலும், அவருக்குப்பின் இதன்கண்ணுள்ள அவர் நட்பினரும் மற்றும் பலரும் நாட்கள் செல்லச்செல்லக்கழிவுறுகின்றார்களாகையால் சென்றவர் போக எஞ்சிநின்றார் இதன் அருமை பெருமைகளை உணருமாறும், தமிழை விரும்பும் எத்திறத்தாரும் தமிழொன்றுமே ஆதியும் முக்காலத்தும் எல்லாச் சிறப்போடும் நிலைபெறும் மொழியென்பதை உணருமாறும் அச்சிடத்துணிந்தேன்.

இவ்வாசிரியரிடத்தில், நீங்கா அன்புகொண்ட நட்பினரும் மாணவரும், தமிழின் சிறப்பை உணர்ந்து அதனை வளர்த்து வருகிற ஒவ்வொருவரும், இப்புதிய பிரபந்தத்தைப் பரவச்செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்களென்பது நான் சொல்லவேண்டாதாயிற்று.

இதற்கு உரையும், அநுபந்தமும், செங்கோன்றரைச் செலவு என்னும் பிரபந்தமும், இரண்டாம் பாகமாகப் பதிப்பிக்க வுத்தேசித்திருக்கிறேன்.

இதனைப் பிரசுரிக்கப் புகுங்கால், இவ்வாசிரியருடன் சிறுபோதில் தமிழாராய்ந்தவரும் நீங்கா நட்பினருமாகிய ஸ்ரீமது வே. நாராயணசாமி பிள்ளையவர்கள் மாணுக்கரும், தற்காலம் சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ் தமிழ் பண்டிதருமாகிய ஸ்ரீமன். நாகை-வேதாசலம்பிள்ளையவர்கள் இவ்வாசிரியரையும் தனக்காசிரியரைப்போல் நினைத்து இப்பிரபந்தத்திற்கு முகவுரை எழுதியதற்காகவும், இதனைப்பிரசுரிக்குமாறு உடுமலைப்பேட்டை இராமச்சந்திரபுரம் மிராசுதார் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ திருவேங்கடம் பிள்ளையவர்கள் அடிக்கடி தூண்டுதல் செய்துவந்ததற்காகவும் அவர்களிடம் நன்றி பாராட்டாநிற்கின்றனன்.

இங்ஙனம்

திரிசிராப்பள்ளி. அ. சுப்பிரமணியம்.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

'தமிழ்விடுதூது' என்னும் இப்பிரபந்தம் இதன் ஆக்கியோரால் சீமான் இரத்தினம்பிள்ளையென்னும் உபகாரி தமக்காற்றிய நன்றிபலவும் பாராட்டுதல்காரணமாய்த் தமிழ்நலந்துலங்க இயற்றப்பட்டது. செந்தமிழ் வன்மையிற் சிறந்து விளங்கிய வித்தியார்த்திகள் பலரையும் போற்றி யுபகரித்த தமிழ்விழைவுப் பேராண்மைபற்றித் தமிழ்த்தெய்வத்தையே அவ்வுபகாரியாற் றூதுவிடுத்தற்கு அமர்ந்தனர் இதன் ஆக்கியோர்; இஃது அவர் இந்நூற்காரணப்பெயர் உரைக்குறிப்பின்கண் உரைக்குமாற்றானன்கறியப்படும்.

இனி இந்நூலின்கண் இதன் ஆக்கியோர் செந்தமிழ்இயல் நுட்பந்தொகுத்த தொல்காப்பியப் பேரிலக்கண வரம்பு வழாதும செந்தமிழ் ஆக்கஞ் சிதையாது விளங்கிய சங்கச்சங்க விழுமிய இலக்கியமரபு பிழையாதும் சொல்நுட்பம் பொருள்நுட்பம் நனி துலங்க இயல் இசை நாடகத்தமிழ் விரிவாய் எடுத்துக்கூறியன பல. இதனைக் கற்குமாணாக்கர் இதன் முதற்பாகப் பொருட்டொடர்பு இனிதறிந்து கோடற்பொருட்டு, அதனை வகுத்துக் காட்டி ஈண்டு ஒரு சிறிது சுருங்க விளக்குவாம்.

இந்நேரிசைக் கலிவெண்பாவின் முதற்பதினாறு வரிகளில் நாமகளை விளித்து முன்னிலைப்படுத்தி, மேல் முப்பத்திரண்டு வரிகளானும் அவள் உருவங் கற்பிக்கப்படுகின்றது. செழுவிய தமிழ்மொழியே நாமகள் சிரமாம்; அம்முகத்து இருவிழிகளே எண்ணும் எழுத்துமாம்; இருசெவிகள் கந்தருவப்பாட்டுத்தமிழ்ப்பாட்டுமாம்; அணிநா தமிழ்ச்சொல்லேயாம்; முகிழ்நாசி தருக்க நூற்பயனேயாம்; மற்றையுறுப்புகள் மற்றைத்திசையில் வழங்கும் மொழிகளேயாம்.

இனி 33-வது வரிமுதல் நாமகளாம் ஞான முதல்வியின் திருமேனிப் பொலிவினை எடுத்து விரிக்கின்றுழி, அஃது இயற்கை, செயற்கை, கற்பனை என்னும் முத்திறப்பட்டு விளங்குமென்றார். எனவே, அந்நாமகளோடு மிக ஒற்றுமையுற்றுக் கிடக்குங் காரண சரீரமாம் இயற்கைத் திருமேனியும், அதன்மேல் உறையாய்ப்பொதிந்து அதனால் நடைபெறும் பெற்றித்தான சூக்கும சரீரமாகுஞ் செயற்கைத் திருமேனியும், அச்சூக்குமத் திருமேனியின் கவிப்பாய் அதன் நிகழ்ச்சிகளைக் கசிந்துருகும் அன்பர்க்கு எளிது புலப்படுத்துந் தூலசரீரமாங் கற்பனைத்திருமேனியும் ஈண்டுக் கூறியவாறாயிற்று. இவை மூன்றனுள் நாமகட்கு இயற்கைத் திருமேனியாதற்குரிய கிழமை பெரிதுடையது தமிழ்மொழியொன்றேயாமென்றார். என்னை? படைப்புநாட்டொடங்கி மக்கள் இயற்கையான் வழங்கத் தோற்றமுற்றெழுந்து, ஏனைப்பண்டைமொழிகளெல்லாம் வழக்குவீழ்ந்து இறந்தொழியத்தான் என்றும் ஓரியல்பினதாய்க் 'கன்னித்தமிழ்' என்னும் பெயர்பூண்டு நடைபெறுதலின் என்க. பண்டை மொழிகளான இலத்தீன், கிரீக்கு, ஆரியம் முதலாயின இறந்து படவும், அவற்றிற்கும் முற்பட்டுத் தோன்றிய தமிழ் சிறிதும் வடுப்படுதலின்றி இன்றுகாறும் நடைபெறல் அஃது இலேசிலே உச்சரிக்கப்படுதற்குரிய ஓசையமைதியும், பிறநலங்களும் பொருந்தப்பெற்றமையினாலேயாம். இது பற்றியன்றே தாமியற்றிய மனோன்மணீய நாடகக் காப்பியத் தமிழ்த்தெய்வ வணக்கத்தில் தத்துவநூற்பண்டிதர், சுந்தரம் பிள்ளையவர்கள்,

"பல்லுலகும் பலவுயிரும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி யிருப்பதுபோற்
கன்னடமுங் களிதெலுங்குங் கவின்மலையா ளமுந்துளுவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே யொன்றுபல வாயிடினும்
ஆரியம்போ லுலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாநின்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயன்மறந்து வாழ்த்துதுமே" என்று

நன்கெடுத்துக் கூறினார். இன்னுந் தமிழ் ஒன்றே எல்லாமொழிகளினும் ஓசைநலமும் முதலுற்பத்தியு முடைத்தென்பது எமது ஞானசாகரப் பத்திரிகையின் முதற்பதுமத்தில் 'தமிழ் வடமொழியினின்று பிறந்ததாமா?' 'தமிழ் மிகப்பழையமொழியாமென்பது' என்னும் உரைகளில் மிக விரித்து விளக்கினும். அவையெல்லாம் ஈண்டு எடுத்துக்காட்டலுறின் இம்முகவுரை மிக விரியுமெனவஞ்சி விடுத்தாம். இது நிற்க.

இனி நாமகட்குச் சூக்கும செயற்கைச் சரீரமாவது இதுவென்று 45-வது வரிமுதல் விளக்குவான்புகுந்தனர். தமிழ்மொழியின் திரிபாய் அவ்வந்நாடுகளிலிருந்தோர் தமக்கு இசைந்தவாறு இயற்றிக்கொண்ட குடகம், தெலுங்கம், கன்னடம், துளுவம், என்னும் செயற்கை மொழிகளே அவ்வம்மையின் செயற்கையுடம்பாம். இப்பாஷைகளில் தமிழ்ச்சொற்களும் வடசொற்களும் ஒருங்கு விரவிக்கிடத்தல் கண்கூடாயறியப்படுதலின், இவை தம்மைத் தமிழ்த்திரிபென வுரைத்தல் பொருந்தாதாம் பிறவெனின்;—அற்றன்று, ஒன்று மற்றொன்றனோடு இனமுடைத்தாதல் அவையிரண்டன் பொதுமைக்கூறுகளைத்தாற் றெளியப்படுமென்பர் தருக்கநூலாருமாகலின், அப்பாஷைகளின் முதலுற்பத்திச்சொற்களைத் தமிழோடும் ஆரியத்தோடும் புடைபடவைத்து ஆராய்ந்துணரவல்லார்க்கு அவை தமிழ் முதலுற்பத்திச் சொற்களோடு இயைபு மிகவுடையவாதலும் ஆரியமுதலுற்பத்திச் சொற்களோடு இயைபு சிறிதுமுடையவாகாமையும் இனிதறியக் கிடக்குமாதலான் அவை தமிழ்த்திரிபென்றல் பொருத்தமேயாமென்றுணர்க. அவை தமிழ்த்திரிபாயவாறு யாங்ஙனமெனிற் கூறுதும். பண்டைக்காலத்தில் ஓரிடத்திருந்து ஏனையோரிடத்திற்குச்சேறல் இக்காலத்திற்போல எளியதன்று. அதுபற்றி அவ்வந்நாடுகளிலுறைந்தோர் தத்தம் ஒழுகலாற்றிற்கு இசைந்த நெறியால் சொல்லுச்சரித்தலும் சொல்லைத் திரித்து வழங்குதலுஞ்செய்து போதருவர்; இவர் இங்ஙனந்திரித்து வழங்குமாறு அறியாத மற்றைத் தேயத்துள்ளார் தாமுந் தம்மியற்கையால் அங்ஙனமே வழங்கப்படலுறாநின்றுடன் கழிதலும் அவ்விருவேறு தேயவழக்கும் மாறுபடுவவாயின. தேயம்மிகவிலகியிருக்குமேல் ஆண்டு நடைபெறும் மொழிவழக்கும் மிகவேறுபட்டுக்கிடக்கும்; நெருங்கியிருக்குமேல் அவ்வேறுபாடு அருகுமென்றுணர்க. நீக

வியக்கிரசகாயம்பெற்றுத் தேயப்பிரயாணம் எளிதாமுடியும் இஞ்ஞான்றும் தேயவழக்கு ஒன்றோடொன்று மாறுபடுதல் காண்க. இவ்விரிவெல்லாம் ஞானசாகரத்தின் விளக்கிப்போந்தாம். ஆண்டுக்கண்டுகொள்க.

இனி அவட்குத் தாலகற்பனுசாரமாவது இயற்கைமொழியான தமிழிலும் செயற்கைமொழிகளான குடகந்தெலுங்க முதலியவற்றிலும் பலசொற்கள் பொறுக்கிக் க ச ட த ப முதலான மெய்யெழுத்துக்களை எடுத்தும் படுத்தும் நலிந்தும் வேறுபடவைத்துப் பலநாட்டினரும் ஒருங்குசேர்ந்து ஒரு மொழியாயியற்றிய பாலிபாஷையாமென்பது. இது பெரும்பாலும் புத்தசமயம் மிக விரிந்து பரந்ஞான்று, அச்சமயத்தை அநுசரித்தோர் பல்நாட்டினரும் அச்சமய ஒழுக்க நெறிப்பொருள் திரிபின்றி உணர்ந்துகோடற்பொருட்டு அச்சமயாபிமானிகளாய் விளங்கிய பௌத்த சக்கரவர்த்திகள் தோற்றுவித்து வழங்கியதொன்றாம். கோசலநாடு மிகப்பெரியதாய் வளர்ந்து ஒரு பெருவேந்தன் ஆணைவழிநின்றகாலத்துப் பாலிமொழி மிகப்பிரபலமுற்று வழங்குவதாயிற்றென்றும், அப்போது திருத்தமான சமக்கிருத பாஷை தோன்றி நடைபெறவில்லையென்றும், இவை முற்றும் நன்காராய்ந்த பாலிமொழிப் பண்டிதர் இரைஸ் டேவிட்ஸ் இனிதுநிறீஇ வரைந்த அரிய சரித்திரவுரையும் இவ்வுண்மையினை வலியுறுத்துமாறு கடைபிடிக்க.* மற்று இப்பாலிமொழியும், தமிழ் குடகம் முதலான மொழித்துணையாற் கட்டப்பட்டுத்தோன்றி நடைபெறலாயிற்றென்னும் உண்மையும் அப்பண்டிதர் நன்கு விளக்கிக்காட்டினர்.† இத்துட்பங்களெல்லாம் இந்நூலின்கண் இதன் ஆக்கியோர் முன்னரே ஆராய்ந்துகூறிய அறிவு வன்மை மிகவும் வியக்கற்பாலதேயாம். பௌத்தசமய விருத்தியே இப்பாஷையின் உற்பத்திக்கு ஒரு பெருங்காரணமாயிற்றென்று ஆக்கியோர்,

*Prof. P. W. Rhys Davids, Buddhist India, page 147 & onward.
† " " page 153—156.

"ஆதியிலே போதி யடியிருந்த வாமனார்
நீதி நெறியருளின் நின்றளிக்க—மேதினியில்
எங்கும் பரந்தெண் ணிடையே யிடனின்றித்
தங்கும் பலமொழியாந் தாந்தொடர்ந்தே—துங்க
உலகமு மம்மொழியே யொன்றும் பொருளா
விலகுமொழி பாலியா மென்பர்" என்று உரைக்குமாறு

நினைவு கூரற்பாலதாம்.

இனி 81-வது வரிக்குமேல் இப்பாலிமொழியினின்றும் பலமொழிகள் எழுந்தனவென்றுரைத்து, அங்ஙனமெழுந்த பலவற்றுள்ளும் வடமொழி கலைமகளுக்கு மேகலைபோல்வதாமென்று புனைந்திருக்கின்றார். நான்மறை வழங்கும் ஆரியமொழியும், கி. பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னெழுந்த சமக்கிருத மொழியும் தம்முள் வேறுபாடு மிகவுடையனவாம். பின்னெழுந்த சமக்கிருதமொழி எல்லாவமைதிகளும் பொருந்தத் திருத்தப்பட்டு நூல்வழக்காய்மாத்திரம் நடைபெறுவது. இதற்கு முன்னையதான ஆரியமொழி வேறுபட்ட இலக்கணமுடைத்தாய், ஆரியர் வடமேற்குப் பிரதேசங்களிலிருந்து சிந்துநதிக்கரையிற் குடியேறியகாலும் சொல்வழக்காய் நடைப்பெற்றுப்பிற்றைஞான்று இறந்தொழிந்தது. ஆரியமொழி இந்தியநாட்டிற் புகுதன்முன்னரே தமிழரும் கொலேரியரும் இருந்தனர். புத்தசமயம் விரிந்தபொழுது தமிழிலும் பிறவற்றிலும் இருந்து பாலிமொழி தோன்றியது. பின் புத்தசமயமொடுங்கி ஆருகதம் தலையெடுத்து விளங்கியஞான்று, ஆருகதர் தஞ்சமயத்திற்குச் சிறப்புரிமையாக ஒரு பாஷை யியற்றுவான்புகுந்து, தமிழ் குடகந்தெலுங்கம் முதலியவற்றிலும் ஆரியம் பாலியிலும் சொற்பொருணயங்கள் பகுத்தெடுத்துப் பின்றுமுஞ்சிலகூட்டி இங்ஙனந் திருத்தியதென்னும் பெயர்க்காரணம் பொள்ளெனப் புலப்படுதல்வேண்டிச் சமக்கிருதம் எனப்பெயரும் அமைத்து ஒரு மொழி கட்டிவிட்டார். இவ்வுண்மை ஆருகதர் தஞ்சமயச்சார்பான நூல்கள்பலவும், மொழிச்சார்பான நிகண்டுமுதலாயினவும் சமக்கிருதத்திற் பெருகச்செய்ததமையானே நன்றுணரப்படும். இன்னும் அவ்வாருகதர் தமிழ்மொழியைப்போலவே வடமொழியும் மடவிச் வெள்ளைக்கிழத்திக்

கொருகண்ணென்று பலரும் பாராட்டுதற்பொருட்டுப் "பண்ணும் பஞ்சாதியும் பாட்டும் திருத்தமு"மாகப் பலப்பல நூலியற்றினர். அது நிற்க.

இனி 114வது வரிமுதல் வடமொழியிலுள்ள நூற்றொகை மிகுதிகாட்டி, அவ்வாற்றால் அது தமிழோடு ஒப்புமைபெறல் சாலாதென்று வலியுறுக்கின்றார். என்னை? வடமொழியிலுள்ள அந்நூல்களுள் ஒரோவொன்று தவிர, ஏனைப்பெரும்பாலனவெல்லாம் முன் சொன்ன பொருளையே பின்னும் விரித்தலும், அறிவினுட்பத்திற்குப் பொருந்தாத போலிப்பொய்க்கதைகளை வரம்பின்றிப் பெருக்குதலும், உலகவொழுக்கத்திற் புல்லியவாய்க்கருதப்படும் புன்செயல்களையெல்லாம் செயவிதித்தலும், சிவகாருணியஞ்சிறிதுமின்றிக் கணக்கற்ற பிராணிகளைக்கொலைசெய்து வேள்விகள் வேட்கவென வகுத்தலும், கள்ளுண்டல் மகளிரை மிகவிழைந்து கெடுத்தல் கூடல் புலாலுண்ணல் மிக்க இழிவிழைச்சு முதலிய பொருந்தா வொழுகலாற்றினைத் தேவர்கட்கேற்றிக் கூறுதலும், இல்பொருள் இல்குணங்களை மிகப்பெருக்கியுரைத்தலும் செய்துபோதருகின்றனவாகலின், இக்குற்றங்கள் சிறிதுமில்லாத் தமிழ்நூல்களோடு அவை சமம்பெறல் எவ்வாற்றானும் இல்லையாம்.

இனி 129-வது வரிமுதற் செந்தமிழ்த் தனிமுதன்மை அதன் பழமை கூறுமுகத்தாற் காட்டுகின்றார். பாலிமொழியுங் கீர்வாணமுந் தோற்றமுறுதற்கு மிகப்பழையகாலத்தே குமரிநாடு கடல்கொள்ளப்படுமுன் அந்நாட்டின்கண் ஓடிய பேரியாற்றருகின் மணிமலைச்சாரலிற் **செங்கோன்** என்னும் மன்னர் மன்னன் அவைக்களத்திலே தமிழ் மிகப்பயிலப்பட்ட திறம் எடுத்து விளக்கப்படுகின்றது.* இப்போது இந்துமகாசமுத்திரம் எனப்பெயர்பெறுகின்ற மாகடல் பல்லாயிர வருடங்களின்முன் குமரிநாடாயிருந்ததென்பது "வடிவேலெறிந்த வான்பகைபொறா

*இது 'செங்கோன்றரைச்செலவு' என்னும் மிகப் பழைய நூலிற் காண்க.

து, பஃறுளியாற்றுடன் பன்மலையடுக்கத்துக், குமரிக்கோடுங் கொடுங்கடல்கொள்ள" என்று **இளங்கோவடிகள்** கூறுமாற்றானும்*, வேனிற்காதையில் "தொடியோள்பௌவம்" என்பதற்கு அடியார்க்குநல்லார் உரைக்குமுரையானும் இனிது விளங்கும். ஜர்மானியபண்டிதர் **ஹெகில்** † என்பவரும் குமரிநாடு முன்னிருந்த வுண்மையினை இனிது நிறுவினார். இவ்வாலாறெல்லாம் யாமீண்டு விரிப்பிற் பெருகும். 'ஞானபோதினி'ப் பத்திரத்தில் யாமெழுதிய சரித்திரவுரை‡யிற்காண்க.

இனி "ஆழி யளவுசெய்த வாணையான்—பாழிப்
பெருந்தோள் வழுதி" என்றது வடிம்பலம்பநின்ற பாண்டியனைக் குறிப்பிட்டது. இவன் வரலாறு புறநானூற்றுரையினும் மதுரைக் காஞ்சியினுங்காண்க. அப்பாண்டியன் அமர்ந்த தென்மதுரைதான் கடல்கொள்ளப்பட்ட மதுரையென்பது. இப்போதுள்ள மதுரைநகரன்று. அத்தென்மதுரையிலேதான் அப்பாண்டியன் அவைக்களத்து முதற்சங்கம் நிலைபெறலாயிற்று. அச்சங்கத்து வீற்றிருந்தார் அகத்தியனார், முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்முதற் பலர். இதன் ஆக்கியோர் அவலோகித முனிவனும் அச்சங்கத்து வீற்றிருந்தான் எனக்கூறியது பௌத்தநூல் வழக்குப்பற்றி.¶ பின்னர்த்தென்மதுரை கடல்கொள்ளப்படுதலின், வடமதுரையின்கண் இடைச்சங்கமுங் கடைச்சங்கமும் நிலைபெற்றனவென்கின்றார்.

இனி 151-வது வரியிலிருந்து ஆராய்ச்சிவன்மையிலார் ஒருசாரார் அறிவுமயங்கி வடமொழியிலிருந்து தமிழ் பிறந்ததெனக்கூறும் கையறியாப் போலிப்பொய்யுரையை மறுத்திடுகின்றார். தமிழ் திராவிடம் பாலி முதலியவற்றினின்றும் பிறந்து, தனக்கென ஓரெழுத்தின்றி வடநாட்டிற் பிராகிருதமொழி எழுத்தினையும், தென்னாட்டிற்றமிழ்க்கிரந்த வெழுத்தினையும் துணை

*சிலப்பதிகாரம். †Prof. Ernst Haeckel. ‡நக்கீரனார் தெய்வப் புலமை மாட்சி. ¶வீரசோழிய பாயிரச் செய்யுள்.

கொண்டு நடைபெறும் சமக்கிருதம் தன்னை யீன்றாளைத் தன்மக ளெனக்கூறி இழிவுரைப்பது பொருந்தாதென ஒருதாரணமுகத் தான் விளக்குகின்றார்.

இனி 169-வது வரிமுதல் செந்தமிழுக்கு இயற்கையிலே யுள்ள தெய்வச்சிறப்பினை எடுத்துரைத்துக்கொண்டுபோய்,
"

—ஓவிலா

ஓராழிச் செங்கோ துயர்வொப்பி லாவரசே
போராழி போலும் பெரும்புகழாய்—ஓராமல்
உன்செயல்க ளெல்லாம் உரைக்கத் தலைப்பட்டால்
என்சிறுமைக் குள்ளே யினையுமோ" எனத்தமிழ்மொழிப் பண்டைச் சிறப்பினையும், பிறமொழிக்கு அஃதாக்கம்பயந்தமை யினையும் ஒருவாறு நன்கு தொகுத்து அறிவுறுத்தினார்.

இனி இப்பகுப்பின்கீழ் வருவனவெல்லாம் தமிழ்ப்பாவை யினுள்ள நூற்பொருள்களை எடுத்துக்காட்டி அவற்றின் விரிவும் பயனும் இனிது விளக்கி மேம்படுத்தலின் அப்பகுதி கற்கும் மாணாக்கர் தாமே யறியற்பாலனவாதல்பற்றி விடுக்கின்றாம். அது நிற்க.

இதன் ஆக்கியோர் தமக்கு நட்பின்கெழுதகைமையிழுக் காநண்பர் பலரையும் இந்நூலின் இறுதிப்பாகத்திற்றொகுத்துக் கூறியுள்ளார். அவருள் எமக்காசிரியரான ஸ்ரீமது. வெ. நாரா யணசுவாமிப் பிள்ளையவர்களின் குணமாட்சி வியந்து கூறிய பகுதி இன்றியமையாப் பொருட்பொலிவுடையதாகலின் அதனை யீண்டெடுத்துக்காட்டி இம்முகவுரையை முற்றுப் பெறுவிக்கின் றாம்.

"

—மூர்த்தவளச்

சிந்தாமணி யென்னும் யாண்பிறந்த சீர்ப்பதியிற்
சிந்தா மணிபோலுஞ் சீர்ச்செல்வன்—சந்தாத

அங்கிலே யத்தலைவ ராடற் பெருஞ்சேனைத்
துங்கத் தலைமைத் துரைத்தனத்தான்—மங்காத்

திருவேங்க டாசலமால் செய்ததவம் வைத்தன்
உருவொடு வந்ததென உற்றோன்—மருவுநட்பின்

என்னிளமை தொட்டின்றும் எஞ்ஞான்றும் நீங்காது
மன்னுமுழுவ லன்பன் வளர்செல்வன்—சொன்ன

கலைவகைக ளொன்றொடு கற்ற புலவன்
நிலைநற் குணமலைமேல் நிற்போன்—புலமைமிக்க

பொய்யா மொழியான் பொருவேன் நினக்கென்னப்
பொய்யா மொழியான் பொறைமிக்கான்—வையாமல்

நாகையார் பல்லோரை நற்புலவ ராக்குவித்த
நாகையாச் சொல்வளவன் நாகரிகன்—ஓகையாற்

பாரா யணவரிய பல்புகழான் நல்லவர்சொல்
நாரா யணசாமி நாவலவன்"

சென்னைக்
கிறிஸ்டியன் காலேஜ்.
26—9—05.
} நாகபட்டினம்-வேதாசலம்பிள்ளை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

‘தமிழ்விடு தூது.’

இது தமிழாகிய தெய்வத்தைத் தூது விடுதலைச் சொல்லியது, எனப்பொருள்பட்டுப் பன்மொழியுந் தொக்கதொடராய் இச் செய்யுளுக்கு அன்மொழித்தொகைக் காரணக் குறிப்பெயராயிற்று. தமிழ் தூதுவிடு என வினையும்; விடுதூது மொழிமாறி நின்றது. தமிழென்றது தமிழாகிய கற்றுணரப்படுங் கல்விக்குக் காரணமாகிய தெய்வத்தையாகலின் ஒற்றுமை நயத்தாற் காரணங் காரியமாக உபசரிக்கப்பட்டது; கடவுளர்க்குக் காரணகாரியவுருவம் உண்டென்று நூலோர் துணிதலி னென்க. ‘கங்கை பிரமன் சவையுட் போந்தாள்’ ‘திரு அரிமருமத்துறையும்’ ‘அறம் கூற்றும்’, என்பவற்றுள் கங்கை நீரையன்றிக் காரணத் தெய்வத்தையும், திரு செல்வப்பொருளையன்றி யதன் காரணத் தெய்வத்தையும், அறம் நல் வொழுக்கமன்றி யதன் காரணக் கடவுளையும் உணர்த்தி நின்றமை காண்க.

இனி தூதுப்பொருள்களிவையென நூலோர் எடுத்துக் கூறியவற்றுள், 'தமிழ்த்தெய்வம்' ஒன்றுமோவெனின், அங்ஙன மாதலிலது. மற்றெங்ஙனமெனின் கூறுதும்; 'அருளென்னு மன்பீன் குழவி பொருளென்னுஞ், செல்வச் செவிலியா லுண்டு' என்னுந் திருக்குறளில் பொருளைச் செவிலியாகக் கொண்டமை போலத், தமிழ்த்தெய்வத்தைச் செவிலித்தாயாகவுங் கைத்தாயாக வுங் கொள்ளப்படுமாதலின் காமநுதலிய பொருள்கள் பத்தனுள் பாங்கியென்னும் பொருட்கினமாகக்கொண்டு தமிழ்த்தெய்வமாகிய கைத்தாயைத் தூதுவிடுத லமையுமென்க.

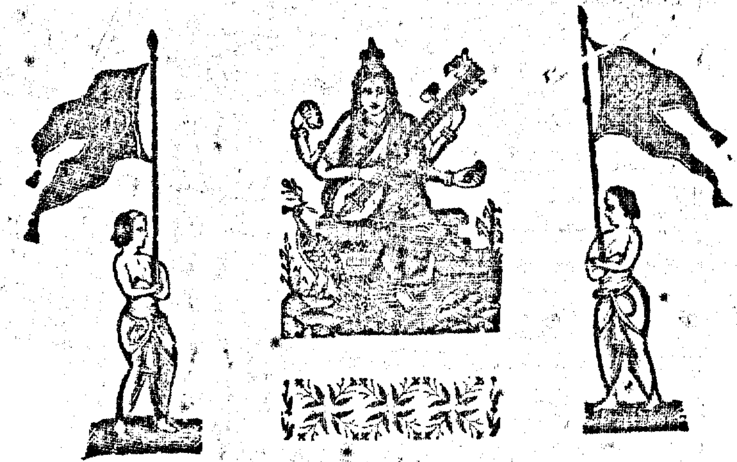

உ

சிவமயம்.

தமிழ்விடு தூது.

காப்பு—வெண்பா.

பொன்னி வளமார் சிரபுரத்தார் போற்றுசெல்வ
மன்னு மிரத்தினமாம் வள்ளற்பேர்—தன்னுதமிழ்
தூதென்னுஞ் செய்யுண் முடியவந்தத் தாவெண்பூ
மாதென்று வீற்றிருப்பாள் வந்து.

நூல்—நேரிசைக் கலிவெண்பா.

தூதுச் சிறப்பு.

நீர்பூத்த மண்ணிலமு நீள்பெரிய விண்ணிலமு
மேர்பூத்த வெங்கிலமு மெப்பொருளுஞ்—சீர்பூத்த
வெஞ்செங் கதிரும் விளங்குவெள்ளைத் தண்கதிரு
மெஞ்சுங் கதிர்க ளிவையனவுந்—தஞ்சமிலாக்

ஓய்நெறி யொன்றைத் தொடர்தலா லேகொண்ட
வையவொரு கோளைறைபொருளை—யெய்யாதே

பல்வே றியற்கை மொழிபாற் பயிற்றதனு
மல்குவித்த லும்மரிதா மற்றும்பல்—சொல்வழங்கு

மக்கட் கிடையி லொருமை வளராது
பொக்கமாம வாழ்க்கைப் பொலிவென்று—தொக்கனராய்ப்

பன்மொழிய ரோர்நெறியர் பண்டையர் பார்த்தலைவர்
மன்னி யொருகிலீத்து வாய்ப்பச்சூழுந்—தன்ன

படியாக்கிக் கொண்டு பதிமொழி யென்பரால்
வடிவா ரிறைவியே மற்றக்—கடிமொழிதா

னுதியிலே போதி யடியிருந்த வாமனர்
நீதி நெறியருளி னின்றளிக்க—பேதினியி

லெங்கும் பரந்தென் னிடவே றிடனின்றித்
தங்கும் பலமொழிமாந் தர்தொடர்ந்தே—துங்க

வுலகமு வம்மொழியென் றென்றும் பொருளா
விலகுமொழி பாலியா மென்பர்—கலையங்கே

யிந்தக் கலையுனக்கே யேற்ற மணிக்கலையாய்
முந்தைப் புவியளித்து முடியின்று—முப்ந்துளதா

லின்னே [illegible]யே யிந்நெறியைப் பற்றினோ
ரன்னைமொழி யாவிறைவ ராக்கினோ—ரன்னதனிற்

றோற்றிப் பலசொல் லுலகிற் றுவன்றினவா
வீற்றுவீற் றென்ன விளம்புவரா—றூற்றிசைக்கு

மன்ன ரியற்கை செயற்கை யறியாதார்
பின்னுங் குழவிப் பெருவழக்கை—யுன்னிபிரார்

பின்னை யிணைப்பூம் பெரும்பின் டியினிழன்
மன்னி யறமுரைத்த வாமனர்—சொன்னவுய

ராகருதம் பற்றியே யாதி நெறிபிழைத்த
வாருகத ரெவ்வுலகு மாயினபி—னோங்கின்ற

தங்க ணெறிக்கோர் மொழியைத் தாக்கருதித்
துங்கத் தமிழிற்பற் சொற்றிரட்டி—யங்குரைத்த

பாலி மொழியினினும் பல்ல பகிர்ந்துகொடு
பாலியலுங் கங்கைசிந்து பாய்ந்துவளங்—கோலியநாட்

டக்கால் வழக்கா வலர்ந்த செயற்கைமொழிப்
பக்கலிலே பல்சொற் பயந்துகொடு—தொக்கிருக்கும்

பல்ல சுவைக்குழம்பு போல கிலம்பரந்த
பல்ல மொழியின் பயனென்று—நல்ல

வமக்கை பாய்ச் செய்த தெனவும் பொருளாச்
சமக்கிருத மென்றும்பேர் தாமிட்—டமைப்பின்றிக்

கீர்வாண மென்றுங் கிளரா ரியமென்றும்
பேர்வாரி செய்தெங்கும் பேசினர்—நீர்வாரி 50

சேர்ந்தவட மேற்கி லிதுபோதுஞ் சீரொருசொ
லார்ந்ததெனச் சொலவோரு மாங்குளரே—நேர்ந்தவ்

வடமொழியே யுன்றன் மணிமே கலையா
யிடமார்ந் திலங்குவதா லின்று—மடலார்ந்த

தென்றமிழி னோடிதனைச் சேர்த்துன் திருமுகத்தி
லொன்றிரண்டு கண்ணு மெனவுரைத்து—நன்றமைந்த

கன்னித் தமிழைமுன்னங் கைக்கொண்டு போற்றியாங்
கின்ன வடமொழிக்கு மெண்ணியலுஞ்—சொன்னிகண்டும்

பணனும்பஞ் சாதியும் பாட்டு கிருத்தமுமா
மெண்ணில் பலநூ லியற்றினர்—மண்ணுயிரைக்

கொல்லா விரத முனிவர் குழாமக்நூ
லெல்லாம் வழங்குவன வின்றுமாம்—கல்லாயே

முக்க ணிறைவ ரளித்த முதுநெறியுஞ்
செக்கமலக் கண்ணரிதான் செய்நெறியுந்—தொக்க

விருக்கசாஞ் சாம மெனுமறைமுன் றும்பின்
விரித்த வதருவமும் வேறும்—விரித்தவவற்

*றங்கிய தமிழ்முதி யாயினவு மேயன்றித்
தங்க புராணத் தொகையனைத்து—மங்காப்

பதினெண்கு வித்தையும் பாலமைபன் னூலும்
விதியா வெழுதி விரித்துப்—பதிமொழியென்

றன்றே பெருமையா ராட்டுவா ரவ்வடசொ
லன்றே சுடற்றமிழை யொக்குமோ—னன்றே

மிகைக்குற்ற பல்கி விதிவரைப்பு மின்றி
வகைக்குற்ற மார்ந்த வடசொல்—நகைக்குற்ற

கோலப் புனைவுடை யென்றனக்கே தினும்பூண்
சாலுமோ வொப்பிற் சமுக்காளு—மாலுடம்பை

மூவுலகழ்ந்த பாலி மொழியுங்கோ வாணமுங்
கன்னுங் கருப்பையிலே தோய்வதற்கு—முன்னைரே

பண்டைக்கா லத்தே பரவைகொண்ட முன்னூழி
மண்டலத்தி லேபேர் வளநாட்டில்—கண்டுதீர்ப்

பேராற் றருகிற் பிறங்கு மணிமலையிற்
சீராற்றுஞ் செங்கோற் றிறஞ்*செங்கோ—போரற்றும்

போரலுவி லேனூற் பெருமக்கள் சூழ்ந்தேத்தப்
பாரரசு செய்ததமிழ்ப் பைந்தேவி—நீரனந்த

ஊழி யிரண்டி லுயர்ந்த மதிமருமா
னூழி யளவுசெய்த வானையான்—பாழிப்

பெருந்தோள் வழுதி பெருஞ்சல்லி காட
னருந்தென் மதுரை யமர்ந்தே—திருந்து

மவலோதி தன்மு னகத்தியனுள் ளிட்ட
தவமே வியகழகச் சான்றோ—ரவைமேவி

*செங்கோவின் வரலாற்றைப் பின்னே அநுபந்தத்தில் செங்கோன்றரைச் செலவிற் காண்க.

யெங்கு முனைதொளியே யாகி யிருணீங்கத்
தங்க வரசுசெய்த தொல்லனைங்கே—யங்கோ

வடமதுரை மேவி மலையத் துவச
னிடமளித்த மன்றத் திருந்து—நடைதெரிந்த

வாசா னதங்கோட னாதித் தமிழ்முனிவர்
காசார்வி லாத கவிப்புலவர்—மாசா

விருந்தா பரவி யிறைஞ்சக் கடையிற்
றிருந்துகி ரன்முதலாச் செஞ்சொ—லரும்புலவர்

பல்லோர் பரவப் பரவை சூலவுலக
மெல்லாம் புரந்த விறைவியே—புல்லர்

வடமொழியி லேயிருந்து வந்த தமிழென்பர்
மடவர்" தமக்குரிமை வந்த—விடமுங்

குலமுங் குழுமொழியுங் கொள்கையொன்று மில்லா
ரலவைச் சொலைமதிப்பா ராரே—நிலையாப்

பிறந்தா வார்ந்த விடமின்றிப் பேசச்
சிறந்த வெழுத்தின்றித் தேயங்—தொறுஞ்சொல்லுஞ்

சொற்கட் குரிய வெழுத்தைத் துணைவேண்டி
பிற்கவிடங் கொண்டு நிலையின்றி—யெற்காறு

மாகாயப் பூப்போ லடியில் வடசொல்லோ
பாகாருஞ் செந்தமிழ்க்குப் பாதமாம்—தோசையே

யென்னைப்போ லியிருத்த லானி யெனக்குமக
ளென்னை யுனக்குநா னேயாவ—னென்னையே

யாடவர்கள் பல்லோ ரவாவுவது கண்டியெனை
வேடவிழ்தார் மங்கைதனை யீன்றளித்தா—ளோடில்

வழக்குரைத்தாற் போனிலையில் வஞ்சர் மொழியுஞ்
சழக்குரைதா னெப்பயனைச் சாரு—மொழுக்கமைந்த

நல்லோ ரியற்கை செயற்கை நலனறியா
ரில்லோ ரறிவ தரிதன்றே—யெல்லா

விலக்கணமும் பண்டே யிசைந்த தமிழ்த்தேவே
நிலக்க ணுனைமுக்க ணவரைக்—தலைக்கடவுள்

கந்தக் கடவுள் கதிராழி யெந்துமு
குந்தக் கடவு ளினர்குழீஇ—முந்த

கழகத் துடனுயர்ந்த கங்களித்தா ரென்னி
லழகுற்ற வன்னை யடிக்கெம்—மொழிநிகரா

மூண்டோ நிகர்த்தே யுரைப்பிற் பொருட்கிறைவி
தண்டா மரையணைக்கு தான்றரமோ—வெண்டா

மரைமெல் லிதழ்த்தே மலர்க்கோவின் மேவி
யரைசாள் கலையணங்கே யன்னே—யுரைசான்ற

செந்தமிழே யுன்றன் றிருமேனி யாதலான்
வந்த மலையாளம் வன்குடகம்—நந்துகின்ற

கன்னடஞ்செ ருந்தெலுங்கங் காண்டுளுவ மீழமே
முன்று மொழியனைத்து முன்கடைபின்—மன்னும்

படைவீரர் மேவறுதிசைப் பான்மொழிக ளெல்லா
நடைமேவு சேவகர்க ளுமக்—கடன்மேவும்

பல்ல மொழியும் பயிலுமங்கி லேயமே
வல்ல கடற்படைக்கு மாண்டலைமை—நல்லநடைப்

பாலிகீர் வாணம் பரவுமக நாட்டமைச்சர்
மேவினும் பற்பல் விதமொழிகள்—கோவிநிற்குஞ்

சேவகர்க ளாகவுஞ் செங்கோ லுலகனைத்துந்
திவகங்க ளுள்ளுஞ் செலுத்தியே—யோவிலா

வோராழிச் செஞ்சொ லுயர்வொப்பி லாவரசே
போராழி போலும் பெரும்புகழா—யோராம

புன்செயல்க ளெல்லா முரைக்கத் தலைப்பட்டா
லென்சிறுமைக் குள்ளே யிசையுமோ—புன்சிறுகண்

யானைத் தளவை வரம்பறுக்கு மோவானின்
மீனளக்க யாரே விரகுடையார்—ஞானப்

பெருஞ்சோதி யேசிறிய பேதையான் நல்லோ
ரருஞ்சவையிற் புன்சொ லசைப்ப—வருஞ்சிறிய

நூர்வதுந்தன் கண்ணு துலகைமொரு வாறளக்கும்
நார்கொண்டு சொல்லலுற்ற நானுமன்னன்—பார்கொண்

திருஞ்செயலு மச்செயலுக் கூற்ற சவைப்பை
தருஞ்செயலும் யானோ தமைப்பெற்—றெழுந்திறலு

மாற்றைக் குளத்தைத் திருத்தி யரும்பயனிற்
போற்றிப் பயன்கொள்ளும் போதமு—நாற்றிசையும்

வாயின்மா டஞ்சிறந்த வானளா வப்புரிசை
மேவிப் புயலை யிடைதாங்கல்—வியவிருந்

சோலையுஞ் சாலையுஞ் சூழும படையரணப்ப
லாலயங்க ளுள்ளே யணிதாவின—மேனுயரு

மாடத் தெருக்கண் மணித்தசுபடி யோடிலங்க
வாடுங் கொடியுமப் பரையடைத்து—நீடு

நகர்ப்பொலிவைக் காட்டுதல்போ னான்று நிமிரத்
தகப்பெரிய வாவணமுஞ் சாற—நகப்பெரிய

கோவிலு முன்னே குயின்றுசில வப்புறத்தே
பாவி நிறைந்த பரவைபோன்—மேவுமதி

லாம்புரிபாம் பாக வதன்றேல்போ லும்மகழி
பாம்புரியென் றன்றோர் பலசொல்ல—வாம்பரியே

ழொற்றையா ழித்தே ரொளியோன் குலப்பெருமான்
வெற்றிப் புலிக்கொடியை விண்டடவு—நெற்றி

யிமயத்திற் றீட்டி யிருகலைக்கன் காறி
முமையப் பதித்த வடலோன்—கமையாருஞ்
சோழன் பெருவளவன் றெல்லை யரியேறும்
வாழிச் சிரபுரத்தை யாண்டவே—பாழி
நகர முதலிருக்கை யன்று செய்து
மகரக் கடல்கடக்க வண்டி—நகரு
மரக்கலங்கள் வேறு வகைவகை யாச்செய்து
வரக்கர னவற்றுள் வணிகந்—தரச்செயலும்
வஞ்சராற்குந் தத்திறல் வன்குலந் தன்றற்கா
லாளகப் போர்செ யருஞ்செயலுந்—தோளாற்றல்
தெவ்வுனைய பாய்மாக் குலத்தைக் கலாஞ்செருக்கும்
வெவ்வடைய வைந்தெழ விதம்பயிற்றி—வெவ்வா
இவர்ந்து பரிக்கோல்கொண் டேற்றார் தலைவைக்
கவர்ந்தார்க்கும் வெம்போர்க் கதழ்வு—இவர்ந்து
பிறைபோல் விளங்கும் பெருங்கோட் டெருத்தக்
கறையடியைத் தோட்டி கடாவி—பறையடிபோ
னேராதார் நெஞ்சடிப்ப கீடோ மாந்தாக்கும்
வாரார்வைகம் மாப்போர் மலைசெயலும்—பாராரும்
பாய்பரித்தே ரேறிப் பயிறற் படைசூழ
காய்கணையின் மாரிதனைக் கார்முகத்தாற்—றாய்மிடைந்த
மாற்றாரை யேற்று மலைந்து தனக்காத்து
நாற்று வுறுபடையை நன்றாற்றிப்—போற்றி
யெதிர்த்த படைக்கடல்க ளெல்லாஞ் சுவற்றி
யதிர்த்த தலைவ ரடர்த்து—விதிர்ப்பின்றிச்
சேனைத் தலைவரையுஞ் சேர வரசரையு
யானைத்தாக் கொல்புலிபோல் வாட்டியே—யேனைத்

திசையரச ரெல்லாந் திசைப்ப வயங்கொண்
டிசையார் வளவன்போ லென்று—மசையாத்
வாடற் செயலு மரசர்க் கிருகண்போ
லோடி வருபவையு நன்குரைத்து—நாடனைத்து
மன்னர்போற் றாக்கு மமைச்சர் தொழிற்செயலும்
பன்னுங் கடவுட் பயிற்றுநா—வின்னுணர்ச்சி
பெற்ற மனவாக்குக் காயப் பெருஞ்சொலிற்
குற்றமி லையலருள் கொண்டொழுகிக்—கற்றபிற
முக்க டமக்குக் குருவாய் வழிகாட்டி
மிக்க செயலும் விரியுலகாய்த்—தொக்கபொரு
ளொண்மை யெடுத்தன் முகத்த விடையிட்டன்
வண்ணநான் காக வருகணைத்து—மெண்ணுறு
பலசொற் சொருபொருளும் பல்பொருட்கோர் சொல்லும்
இலவும் பகுதி இகனைடு—மலிகா
ரெழுத்தேசொல் லேபொ[illegible]ளே யாப்பணியே யென்ன
வழுத்தியல்க ளைந்து வ[illegible]—முழுத்த
பொருள்பண்பு செய்கை பொ[illegible]ச்சிறப் பென்றிப்
பொருளின்மை யென்றேழ் பு[illegible]வை
றாகப் படுபொருளை யக்காட்டி முன்று
யளவையி னுலே யளாகும்—பளடு
றருக்க முதலாய சாத்திர நூலு
மருட்கா மிருகூற் றாமுந்—தெருட்கா
மாசிலாது மான்ற வகைச்சியலு மங்கத்
தாவியுந் தானை யியலும்—புரவலன்றான்
செய்யும் வினையிலாந் திட்பமு மொட்பமு
மெய்திகனு கட்டும் பொருளீட்டு—முய்யக்

குடியோம்ப லுந்தாதுங் கூடா வரசர்
கடியார் நிரையைக் கவருங்—கடியாரும்

வெட்சியுந் தந்நிரையை மீட்குங் கரந்தையும்
வட்கார்மேற் சென்றடரும் வஞ்சியு—முட்கா

ரெதிர்தாக்குங் காஞ்சியு மெண்ணா ரகழி
மதில்வளைக்கு நொச்சியு மாணார்—மதில்வளைப்பி

னுள்ளிருந்து காக்கு முழிஞையு மொன்னலரைத்
துள்ளி யெதிர்தாக்குந் தும்பையு—மெள்ளினரைச்

சேரப் பொருது செகுத்தவென்றி வாகையுமென்
றேரும் புறத்துறைக ளோரெட்டுஞ்—சேரும்

பொருட்பாலு மேலோர் பொருளினுட் கோளாம
விருப்பா ரகமென்று வேண்டும்—பொருப்பிடமே

முல்லைபடு பாலை முழுநீர்ப் பணைமருத
மெல்லையினீர் நெய்த லெனுமைந்தா—நல்லதிணைக்

கூட லுடன்போதல் கூடி யிருத்தலிரு
டேல் புலம்ப லுளப்பட்ட—பீடுயரும்

பண்டைக் குடிமையாற் பண்பா லிளமையாற்
கண்டார் கனிவிக்குங் கட்டழகா—லெண்டிருவா

லொத்த வினைய வொளிவடிவேற் காளையுங்
கத்திகையைம் பாலளகக் கன்னியுந்தம்—பைத்தபொழிற்

காட்சியை யந்துணிவு கண்ணாற் குறிப்பறிவா
மாட்சியார் கைக்கிளைமுன் வாழ்விரு—வாட்சிக்

களவும் பரத்தைமையர் கட்செறிவு முன்னே
வுளமார் துணைப்பிரிவிற் றொன்று—மளவமைந்த

கற்பு மெனுமிரண்டு கைகோட் பயன்று
மற்புடைய காமத் தணிவகுப்பும்—பொற்பமையத்

தெய்வத் திருப்புலமைச் செந்நாப் பெருந்தேவ
ருய்யவருளை முப்பா லுயர்நூலும்—வையச்

சமயநூலும் பிரமந் தானென்றே யெல்லா
மமையுமெனு மத்துவித நூலுஞ்—சமையுறவே

யையந் திரிபின் றளந்தமையைக் கற்றுணர்ந்து
பொய்யின்று சொல்வன்மை பூண்டுபொருள்—செய்யசொலாற்

கற்பிப்ப வர்க்குயர்ந்தோர் சாட்டு மிலக்கணங்கள்
பொற்ப வமைந்த புலவராய்—[illegible]

மாணாக் கருக்கு மரபினாற் கற்பிக்கு
மேனா வாய்த்திக் கிடுக்தொழிலு—மாணாரும்

பொன்வெள்ளி செம்புகளிற் பொலிப் பிறபொருளின்
மன்னர் விறற்குறிகள் வாய்ப்பவே—துன்னப்

பொறித்தக் கனவறுத்துப் போற்றுபல பண்டங்
குறித்துக் கொளச்சுருங்கு கொள்கை—நெறிப்படவே

நாணயங்க ளாக்கிமக்க ளாணயமெய் தச்செலுத்து
மாணாச் செயலுநிலன் யாக்குநூற்—பேணுமுய

ராடகஞ்சாம் பூனதம்பண் பார்சாத ரூபமொளி
கூடுங் கிளிச்சிறைநாற் கூறு—மோடவிட்டு

பொன்னாற் குருவிந்தம் பூங்கமல ராகமெழின்
மின்னுருஞ் சாதரங்கஞ் சாவாங்க—மென்னும்

வகையமைந்த செம்மணி யொள்வைர முதலாத்
தொகையமைந்த வொன்பான் மணியா—னகையமைந்த

மன்னர் முடியும் மத [illegible] யுந் தோளணியு
மின்ன பலவும் மி[illegible]—மின்னார்

தலைக்கோல மேமுதலாத் தாட்சிலம் பீறாக
நிலைக்கொ ளணிசெயலு நீடு—விலக்கமைப்

பட்டாற் பருத்தியாற் பன்மயிரா னூலினும்
 பட்டாடை நூலாடை பன்னிறஞ்சேர்த்—திட்டவெழிற்

கம்பளங்க ளற்புதக் கட்டு வருக்கமுட
 செம்பொன் மணியிழைத்த சீருடைக—ளம்பருந்தாம்

கொண்டுடுக்க வேணவாக் கொள்ளுந் தகைமையவாக்
 கண்டமைப் செய்யரிய காருகமும்—பண்டே

றிசையா ரிரிய வியலா ரிரிய
 னசையாட லாசிரிய நல்லா—றிசையறிஞன்

றன்னுமையேறு முன்னுநச் சால்புடைய நாடகஞ்சொ
 லின்னா னடையறிந்த வொண்புலவ—னன்னயந்து

தஞ்சக் கருவி கனைக்குங் களக்கருவி
 துஞ்சத் தொளைக்கருவி தோற்கருவி—விஞ்சு

நரப்புக் கருவிய னன்கமைத்தி யங்கத்
 தரப்பெழால் யாழ்குழலுந் தோமிற்—பரப்பளவு

சேமந் தருமரங்கு சிற்ப வெழுவெழுத்தே
 யாமந் திரிகை யமைத்தார்ப்பக்—காமக்

கனியெனப்பன் னீராண்டிற் காவலன்முன் றேனோர் 170
 கனியுட் கனித்து நயப்பப்—பனிப்பூங்

கொடிபோலச் சாந்தி விநோதமிகு கூத்தும்
 வடிவாருஞ் செய்கை வயங்கக்—கடிய

நிடைநாடகக் கூத்தி ரியங்க நடிக்கும்
 கொடையார் குயிலுவருங் கூத்து—முடையாறிற்

பண்ணலப்ரி வட்டனை யாராய்த லாவரர்
 கண்ணுறு செவ்வு விளையாட்டு—கண்ணுநயக்

கையூழ் குறும்போக்கு னெட்டுக் கலைவிறல்
 மெய்யூ மெழாவெழுப்பி மேவிசைநாற்—செய்கையாம்

வார்தல் வடித்தவிசை வாயுந்த வோடுதழ்த
 னேருருட்ட லெதெருட்ட னீள்ள—லோசையந்த

பட்டடையெட் டுத்திறத்தாற் பண்ணரம்பி லேவிரலை
 யிட்டு நடத்தி யிசைப்பித்தாங்—கொட்டியே

யோவியம் போல விருந்தினிய வுள்ளாணத்
 தாவுநரம் பென்றயிர்ப்பத் தான்பாடி—மேவியிசை

நால்வகை யாளத்தி நயந்தோ ரீருபாலை
 பால்வத் தினிகுரல்கள் பண்பயைய—மல்கொ

விறைச்சிப் பொருளு மியல்வகைக் கிளையுள்
 ளுறைப்பொருவு முன்னு முளக்கோட்—டுறைச்சிறப்பிற்

பட்ட மரத்தழையப் பண்டே ரசுனமாக்
 கிட்டி யுடன்மறப்பக் கின்னர—மூட்டியங்கக் 180

கல்லு முருகக் கனலும் புனலாகப்
 பல்லிசைநா லின்முறையிற் பாடுதலுந்—தொல்புவியின்

மன்னர்விதி நாலுயிர்க்கு மக்க ளொழுக்கநூற்
 பொன்னிலம் பெண்ணாதிப் பொருளனைக்காத்—துன்னும்

வழக்கு மொழுப்பும் வகுத்தநூன் முன்னர்ப்
 பழக்கியலெண் ணூல்கள் பயின்று—சழக்கின்

றாச ரவையி லமருஞ் செயலும்
 பூசும் பணிசெயலும் பன்னோ—வுரைத்த

மருத்துவநூ னன்குணர்ந்து வாதபித்த முன்று
 வருத்துநோ மூல முணர்ந்து—பொருத்தமா

நாடி நிலைபுகி நன்மருந்து செய்தறிந்து
 கூடுமிடங் காலகோத கூறுய்த்து—பீடா

றறங்கருதி நோவுற்றார்க் காமருந்து நல்கிப்
 புறந்தந்து போற்றுஞ் செயலுந்—திறந்தந்த

தத்துவ நா வின்னெறியே தன்னிலைதன் சார்வான
நித்தப் பொருளி னிலையறிந்து—மித்தை

யுலக நிலையறிந்தாங் கோரிரண்டு பற்றுங்
கலகப் புலனைந்தின் காழ்ப்பும்—விலகியிற

முற்றத் துறந்த முழுமுதற்சார் வாவிலக்கம்
பெற்றபெரி யோராப் பிறங்குதலு—முற்ற 190

வழிபட்டா லேயுறுதி வாய்ந்தபே றன்பான்
மொழிகருத்துச் செய்கை முயன்று—மொழியார்

மறைப்பொருளைச் சேர்தரத்தம் வாறு ணடக்குந்
துறைப்படிமை மெய்வாய்ந் துறலு—நிறைக்கமைந்த

கற்புடையா ராயெவருங் கண்ணைப் படுதலும்
பொற்புடையார் நல்லொழுக்கார் போற்றுதலுஞ்-சொற்கமைந்த

நன்மனைவாழ்க் கைத்துணைவ ராகுதலு மாரியர்தாம
பொன்மணிநீர் பூப்பெய் புயலென்னப்—பொன்னிலத்துப்

பைந்துணர்ப்பூங் கற்பகமுற் பைந்தருக்க ளொத்தென்னச்
சிந்தைமகி ழீவரந்தச் செய்கையென—வந்துதயபா

லேத்துநர் தமக்கு வரையாம லின்சொல்லை
மாற்றாம லீந்துவக்கும் வண்மையும்—போற்றுப்

பலர்சூழ் தரச்சிலவர் பண்பாற் பயந்தா
னலமேவு மின்சொலா னட்பா—னிலைபெறலு

மின்ன வுலகத் தியலு மியலெல்லா
முன்ன தருளன்றி யுண்டிகொளோ—பொன்மகளால்

வெற்றியா மேதகவாம் விழுக்கல்வி யாமெழிலாம்
மற்றியா வுந்தாமே மல்குமெனச்—சொற்ற

வறிஞ ருளமொப்பா ருண்டே லதிவின்
வறிஞரா வார்கலையின் யாண்டார்—றுதிய 200

மதிகாரஞ் செய்முறைமை யாலோர் பொருளை
விரிய வுரைத்தல் விதியே—தெரியச்

சுவையொளி யூறோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு—மிகையைத்

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்றென்—றறைந்து

றந்தமே லோர்தகைமை சொற்றமறைத் தேவன்
மறந்துசொல் லோவிதற்கு மாறுச்—சிறந்த

வியல்பினா னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வார்த் தலையா மொழிந்த—முயல்வாரு

ளெல்லாந் தலையென் றுரைத்திதற்கு மாறாக
நல்லாரில் வாழ்க்கை நயந்துளா—ரெல்லாக்

துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் துறக்க
மறந்தார்கொல் மன்னுந் தவமென்—றறைந்ததும்பெண்

ணின்பந் துறந்திருந்து நோற்றல்பே ரின்பமென
முன்பொரு பாவின் மொழிந்துவைத்துப்—பின்பாவிற்

கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுளவென்று—தண்டமிழ்த்தேன்

பெய்திங் கறம்வளர்த்துப் பேருலக முய்வித்த
செய்யநாப் போதின்றுச் செப்பியது—பொய்ய 210

பொருளையு மின்றியமை யாமை புகலிற்
றெருளோர் மிகப்பெரிதாச் செப்பின்—மருளன்று

கொள்ளுவோர் தங்கிலைமைக் கேற்பக் கொளுத்தலே
தெள்ளியோர் நாவின் றிறனதனுற்—றுள்ளிகொளுக்

தண்டேன் விரைகமழ்செந் தாமரைப்பொன் னூலெல்லா
முண்டா மெனவுரைப்ப ரென்றுணர்க—கண்டா

ளொளியின்றி யெப்பொருளி னுண்மை யுணருந்
தெளிவின்றி யெவ்வுயி ரென்செய்யு—மளிய

வுயிரின்றிச் சார்ந்த வுடம்பிருத்தல் யாண்டை
யயிரின்றி யோங்கறிவா மன்றோ—செயிரின்றி

நல்லருளை பாலிக்கு நன்ஞான மூர்த்தியே
சொல்லறிவின் றாயிற் றொகுமுயிர்கட்—கல்ல

பொருளினு லாய புணர்ப்பென் பொருளு
மருளாவ தன்றியே மற்றென்—றெருளாலே

பூணுமணி யாக்கைமேற் பூணுமறி வில்லார்க்குக்
காணும்பொன் னைச்சிறப்புக் காணுமே—காணி

னரிய பொருளா மழற்கழியா தென்னும்
பெரிய பசுமைநிறம் பெற்றுக்—குருவுடைத்தாய்

கட்கினிய தாயழகு காட்டும்பூ ணென்று
மொட்ப வறிவினு லோர்ந்தபின்னர்த்—திட்பமார் 220

பொன்னென்று போற்றப் பொலியுமதுபோற் றலைவனென்
முன்னற் பொருளுயிர்க்கு மூதறிவ—மன்று

மறிவாலன் பாகு மதனு லருளாம்
வெறியவழுக் காறு வெகுளி—செறிகடுஞ்சொல்

வஞ்சங் களவுபொய் யாவுங் கொலையிலையா
மெஞ்சில் பொறைமெய்ம்மை யின்பொருட்சொ—லஞ்சாத

நட்புக் கொடையுயிர்க ளோம்பு புறந்தருதல்
பெட்புக் குணமின் னனபெருகுங்—கட்புலனு

மிவ்வுலக வாழ்க்கை யினிதாம் பெருஞ்சிறப்பி
னவ்வுலக வாழ்க்கை யமையுமே—செவ்விமணத்

தேனு நிதழ்செறிந்த செந்தா மரைக்கோயின்
மானு நிகர்விழிப்பொன் மாதினைக்கா—லானுந

வாப்பெருகும் பொய்யோ டழுக்கா றுமல்கு மேற்
காப்பில் சினம்பகைகள் கள்ளமுமி தும்—யாப்பின்றித்

தன்னை யுயர்த்தல் பழித்தல் பிறர்க்கிதஞ்
சொன்னயஞ்சேர் வின்மையவை தோய்வின்மை—முன்னுக்

கொலைகளவு கட்காம மின்னகூடாத
தலைசிறந்து தம்மிடத்தைத் தாக்கு—நிலைமைந்த

வாழ்க்கையெக் நாளும் வலிபதுய ராய்பின்னர்
வீழ்க்கை கொடுநிரய வெவ்வாயிற்—றாழ்க்கு 230

மறிவிலதா லெல்லாந்தீங் காமேற் பொருளின்
செறிவினு லென்னைநலஞ் சேரும்—பொறிமுன்னர்

வஞ்சமாச் சேர்ந்து மயக்கிக்கூத் தாட்டுவித்துந்
துஞ்ச வவருயிரை யுண்டொழிக்கும்—விஞ்சுங்

கதையொன் றளதுமுன்னங் காம்பிலி நாட்டி
லிதயனென்பான் றன்பா லிணங்கச்—சிதைய

வரசன் முடிமை [illegible] ழுதைப்ப
விரசரவ மொன்று [illegible] யாகப்—பரசி

யுயிர்க்கொடைய னென்றரச னுள்ளங் களித்துச்
செயிர்ப்பின்றி யெச்சிறப்புஞ் செய்தே—யுயர்த்தி

முதலமைச்சாத் தன்னவையின் முன்வைப்ப வோர்நா
ளிதயன் களுக்கனை யெழுந்து—முதல்வற்

கிடையூறு வந்துறுமென் றெண்ணி வாள்கொண்டு
கடைகாப்போ ரைச்செலுத்தக் காவற்—றடையின்றி

யந்தப் புரத்தி லரசன் மனைவியொடு
சிந்தை மறந்துதுயில் செய்வதனூற்—றந்தப்

[illegible]ரியங்கம் பார்க்கைப் படையோடு நின்று
[illegible]னசினை விழித்தவனைக் கண்டு—பரவலற்கு

வஞ்ச னிவன்சொல்வான் வந்தா னெனக்காட்ட
விஞ்ச வரசன் சினமேவித்—துஞ்சுந்

இடைகாப் பவரை விளித்திவனைக் காட்டி
யுடைவாளா லெடுமை யுடற்ற—விடையிரவிற்

போந்த விவரைவி போக்குமி னீரென்ன
வேந்தன் விடுப்ப விழலனையா—னேந்தலே

யென்னிடத்தி லேவஞ்ச மில்லை யெனைச்சேர்ந்த
பொன்னிவஞ்ச மென்றுந் நதுபுகன்று—னென்னுமீ

தாகையா லேபொன்செய் கேட்டுக் களவில்லை
சாகை திருப்பெறலிற் சால்புடைத்தே—யோகையா

மூன்னே பலவகையாற் கூடிகின்று முற்றுமற்
கொன்னே யிடையிற் குடியோடு—முன்னியே

சேரு மிடமறிந்து சேரான் பலகலைநா
லோருநல் லோரையங் துற்றிரான்—யாரு

பொருளாகக் கொள்ளாத புல்லியர்க் [illegible]
மருளா லவரை மடிப்பா—ளிரு [illegible]

நெஞ்சத்தா ரொப்பிகந்த கின்னோடு நேரென்று
கஞ்சத் தவனைக் கருதுவா—ரெஞ்சா

வுணர்வுடையா ரங்ஙனே யுள்ளுதலுஞ் செய்யார்
வணர்வார் குழற்கன்னி மானே—யிணருழ்த்த

வேணி யிறைமுதல மேதக்க புத்தேளிற்
[illegible]ணியுன்றனற் சார்வாற் பிடியர்கதார்—கேணின்

னருள் [illegible] னுருவி னெழிலுரைக்க வாமோ
மருவில் லறிஞர்த மக்குந்—தெருளே

யுலகமர் தாலே யொளிஞான மூர்த்தி
மலரூ மெழிற்பா மடந்தா—யிலகுபொருள்

வாக்கி னருஞ்செல்வி மன்னு மறைமுதல்வி
காக்குஞ் செயன்முதன்மைக் காரணியே—தாக்கணங்கும்

மனனு மலைமகளும் வாணு ரெனையோரு
முன்னின்று போற்று முதல்வியே—பொன்னின்

கருப்பெனனு நான்குமு கக்கமலத் தேவு
னருட்பெற் றுலகை யளித்தா—ளிருட்படிவச்

செங்கட் டிருமாலிச் சிருலகங் காப்பதுமுன்
மங்கா வருள்பெற்ற மாண்பாமே—சங்கார

மூன்மா னருருக் குவந்து தமிழ்கூடிடற்
பன்முறைவந் தாடல் பயின்றனனே—சொன்னினைவுக்

கெட்டாப் பரம்பொருளே யென்று னினிபெந்த
மட்டால் வரைந்துன்னை வாழ்த்துவதென்—றட்டிரிக்கும்

பொய்கழன்று பொய்யின் புணர்ப்புக் கழன்றுமயல்
கைகழன்று [illegible]பிறவிக் கால்கழன்று—மெய்கலந்து

ஞாத்திரியி னொற்றுஞ் [illegible]ர்போலத் தூயமெய்
மாத்திரமாய் நின்று [illegible]றிவின்—மூத்தோர்

பழிச்சிநின் னருட் பார்வைதனைப் பெற்று
முழுச்செம் பொருளின் முடிந்தா—ரழுசழுவி

லோடாமற் கமல ருறுசெயற்கெட் டாதபணபு
வாடா விரத்தினத்தின் வண்மைம்போற்—பீடா

ரொளிசிறந்த பொன்னே யுயர்கலைக ளாய்ந்து
தெளிவுடையார் சிந்தையினுஞ் சேவே—வொளியா

மிரத்தினத்தி னுள்ளாத்து மெட்டெழுதா வேதச்
சிரத்தினிலு நான்முகத்தோன் செந்நா—வரத்தமைந்

[illegible]ன்போ திருமன்றித் தண்டரைப்பா லெண்டிசையு
[illegible]ன்னளிற் கிடவாத மாமணியே—நண்ணூற்

புலவர் தமக்குமணிப் பூணே யரசர்
தலையிற் கதிர்முடியே சாற்றுங்—கலையிரு
ளுள்ளிருந்தே யுள்ளத் தொழுகியினிக் குந்தேனே
புள்ளினங்கா ணுவினிய பூங்கனியே—வெள்ளைநிறக்
கண்டே சாக்கரையே கண்ணுனுங் காதாலு
முண்டாலி னித்துவளர்க் கும்பாலே—தண்டரளம்
போலுநிற மேனியாய் பொற்பா ரிணைச்செப்புப்
போலும் பயனிறைந்த பூண்முலையாய்—நீல
மலர்போ லருணிறைந்த மைக்கணு யாம்பல்
மலர்போன் மறைசனியும் வாயாய்—மலர்கின்ற
செந்தா மரைபோற் சிறந்ததிரு ருள்வெள்ளை
யந்தா மரைமலரி லாரடியா—யந்தளிர்போன்
றச்சங் கெடுத்தாங் கருள்கொடுக்கப் புத்தகமும்
விச்சை யிசைபயிலும் வீணையும்பொற்—ப[illegible] சிறந்து
காணுந் திருக்கைக ளன்குடையாய் [illegible]னின்பம்
பூணு முருவப் பொலிவுடையாய்—[illegible]னைப்பூ
மாலையே பண்மணிசேர் மாலையே யின்னமுத
வேலையே கணணிகராம் வேலையே—பாலை
யருத்திப் பயிற்று வருந்தமிழ்ச்சொற் கிள்ளாய்
மருத்துப் பொதிய மயிலே—யுருத்திகழ்ந்து
வெண்கமலப் போதின் விளங்கு மரசனமே
பண்புதிக ழும்வைரப் பாவையே—கண்பெரிய
குள்ள மடத்தெழுதிப் பாத்துவக்கு மோவியமே
கொள்ளு மருளுருவக் கோபமேனயே—புள்ளினருக்
குன்னுலைய் காப்பொருளு முண்டோகல் லாச்சிறிய
வென்னு மொழிகேட் டினிதருள்வாய்.

தூதுச்சிறப்பு முற்றிற்று

தூதாளிவரலாறு.

—பொன்னிவள
மாக்குஞ்சோ ணாட்டிற் சிரபுரத்தி லுக்கயவிற்
சேர்க்கு மலர்ப்பொழிற்சிக் காமணியில்—யார்க்குமென்று
நன்றே தருஞ்செல்வ நல்வாழ்க்கை யானொன்றை
குன்றாத மேன்மைக் குணமுடையான்—வென்றிமலி
வேலும் பெருமான் மயிலை னிறைத்ததவம்
வீறும் படிவுகொண்டு மேயதெனக்—கூறுமியன்
மைந்த னெனப்பிறந்தில் வாழ்க்கைமுறை முற்றிமறை
யந்தப் பொருளை யறிந்தடைந்தே—சந்தாக
பேரானந் தஞ்சிறந்த பேரின்ப வாழ்க்கையுற்ற
சீரா ராமுகியா[illegible]தன்செம்மல்—பாரரத்
தந்த புதல்வனுத் த[illegible]ரணியி லேதோன்றிச்
சிந்தை மகிழ்கின்றோர் சீராட்டப்—புந்திமிகு
நந்தா வமிர்தமென நல்லோ ரழைக்கவளர்ந்
தைந்தாண்டின் மேற்செல்லு மாறுண்டு—சிந்தையொடு
நின்ன கருள்சிறிது சேர்த்தநலு லேதமிழிற்
சொன்ன கருவித் தொகைநூல்கள்—முன்னர்த்
திருவுறைந்தை தன்னிலே சேமைத்த [illegible]க்கை
மருவுபெரி யோன்றமிழ்ம வள்ள—லுருவுநிகழ்
முத்துவீ ராசிரியன் முன்னிலையி லேபயின்று
வைத்த பொருளுணர்தும் மற்றையவு—முத்துணர்ந்து
மன்னு மணிபோ லொளியின்றி மாழ்குமெனைக்
கன்னுரக் கண்டான் கருணையான்—கன்னு

இளமையிலே நற்குணங்க ளெல்லா மமைந்து
வளமைமிகு நல்லொழுக்கம் வாய்ந்தோ—னளவிட்டுச்

சொல்லா வியப்புத் தருமுதவி சூழ்ந்தோர்க
ளெல்லார்க்குஞ் செய்யு மிசைப்பெரிய—னல்லநூல்

கொல்லாமை முன்னாக் குறித்த பெருங்குணங்க
ளெல்லா முடம்பா வியைக்குவோன்—வல்லாண்மை

யுள்ளக் கிளர்ச்சி யுலையா முயற்சியெனுந்
தள்ளரிய வன்மையிரு தாளினா—னொள்ளரிய

வீரங் கொடையென்னு மேதக் கனவிரண்டுஞ்
சேரு மிரண்டு திணிதோளான்—பாருயர்ந்த

செந்தமிழு மின்றமிழுஞ் செய்யுமங்கி லேயமுஞ்
சந்த விரண்டு தடங்கணான்—வந்துபின்

பொய்மை படாமற் பொருள்பட்டு நின்றொளிரும்
மெய்ம்மை யுருத்த விரைவாயா—னைவின்மிகு

யஞ்சாமை திண்மை யடுத்தவிடை யூறுகண்
டஞ்சாமை யாவு மெனும்பூணான்—கஞ்சநறைத்

தோட்டுமலர்ப் பொன்னினையத்தன் தொன்மனையின் வீற்றிருக்க
நாட்டினான் பொன்னிவள நாட்டினா—னீட்டும்

கலைதேர் பெரியர்பொருட் கட்டுரைகொள் ளாமன்
மலையானன் னேரி மலையா—னலையுமனந்

தேற்றி யடுத்தோரைச் சேர்ந்த துயரமுலை
யாற்றினான் காவேரி யாற்றினான்—போற்றுபுகழ்

வள்ளியூரன் செந்திருசேர் வாழ்க்கையாற் பாற்கடலிற்
பள்ளியான் மன்னுசிராப் பள்ளியான்—றுள்ளுமதன்

றேனேமலர்க் கணையாற் சேயிழையார் கண்மாலை
யானையானா றெவ்வடுபோர் யானையான்—மானக்

தெரியா ரறிவொன்றுஞ் சேரார் செயலைப்
பரியான் றனைவெண் பரியா—னரிய

முடியா தெனினு முடிப்பான் றிமைக்குக்
கொடியான்பொன் மேழிக் கொடியான்—வடிவேற்

குடையாருஞ் சண்ணியர்தங் காமக் கொடுநீர்
குடையான் வணவெண் குடையா—னடையாற்றும்

வேலையான் கல்வி விளைப்பான் குணம்பெரியர்
மாலையான் செங்குவளை மாலையான்—சாலநயந்

தீசர் திருப்பணியி லென்றுஞ் செறியுளத்தா
னேசர் தமக்குமன்ன னீர்மையான்—பேசுந்

திரிசிரபு ரத்திலென்றுஞ் செல்வ மனைத்தின்
வருமுரசொ லித்திலங்கும் வாயிற்—பெரியனூல்

வல்லர் கவியிடத்தும் மாட்சிமையோர் நாவிடத்தும்
பல்லக் கெனவுலவும் பண்பினான்—வெல்லுமயிற்

கந்தவேள் போனிறைந்த கட்டழகன் கற்றுணர்ந்து
சிந்தை சிறந்தோ ரணிதிலக—னிந்தத்

தமிழ்நாட்டிற் கல்விப் பயிராய்த் தழைத்து
திமிர்பயனு மெங்கு நிறைய—வமையுஞ்

செயனடத்திக் தன்றனை யெவ்விடத்துஞ் சென்று
பயிலத் தலைமை படைத்து—வியனிலத்தி

லாட்சி சிறந்திருக்கு மங்கிலே யத்தலைவர்
மாட்சியோ னென்று மகிழ்பெரியான்—காட்சிமிக்க

கோவிந்த வள்ளற் றவமுருவு கொண்டுவந்தோன்
மாவிந்தை தோயு மணித்தோளான்—பூவந்து

முந்தரங்க சாமிப்போ முன்னோற்குப் பின்னாக
வந்தசின்னச் சாமிமன்னன் பின்வந்தோ—னந்தா

வொளியிரத்தி னம்பணை பூட்டிரத்தி னம்முட்
டெளியிரத்தி னஞ்சீவ ரத்ந—மலிசிறந்த

கேண்மை யிரத்தினங்கல் லென்னக் கிடவாகல்
வாண்மை யிரத்ந மறிவிரத்ந—மேண்மலியென்

னெஞ்சுள்ளே யென்று நிலவிரத்தி னம்நேயர்
தஞ்சிந்தை யுள்ளே தடங்கிரத்நம்—வஞ்சிநல்லார்

தங்க டனத்திற் றரித்தின் படையமயல்
பொங்கும் வடிவப் புருடரத்நந்—துங்க

நவவிரத்தி னங்கல்லாய் நாணப் பிறந்த
நவவிரத்தி னஞ்சொற்சீர் சான்று—சவிசேர்

கலைஞர் மதித்தணிந்து காட்டுவதே யன்றி
விலைஞர் மதியா விரத்நம்—நலமிறைந்த

சொல்லிரத்நந் தூய செயலிரத்நஞ் சேர்தனைக்கு
நல்லிரத்ந மான நரேந்திரன்றன்—கல்லுருவாய்

மண்ணு மணிமய வரைசானை வட்டத்தாற்
கண்ணுனார் தனமதிப்பு றக்கழுவி—வண்ணமிகு

பைம்பொன்னி லேகுயிற்றி மார்புப் பதக்கத்திற்
செம்பொன் முடியிற் சிறந்திலங்க—வம்புவியிற்

செய்யுஞ் செயலினர்போற் செப்படங்கா ரத்தினமென்
கைபற்றி யன்பு கரைகடப்பச்—செய்யரிய

நட்பினனுக் கிக்கொண்டா னுனைய்ந் திருந்தகலைத்
திட்பமுமென் வாயைத் திறந்தறிந்தான்—ஒட்ப

விறைமைநூல் பல்ல வெளித்தனைக்கொண் டாய்ந்தான்
முறைமையி னறிவான் முதிர்ந்தா—னிறையுளந்தா

னெப்படியா யிற்றோ வெனைமுழுது நட்கத்தன்
கைப்படியக் கங்கணமுன் கட்டினன்—மெய்ப்படிவு

கண்ணறிய வேயிருத்திக் காலஞ் சிலகடப்ப
வுண்ணயந்து பல்லா றுதவிசெய்தா—னெண்ணிப்பி

னங்காளி லேதன் னரியநண்ப ருயிருந்த
பின்னு மெனது பெருநண்பன்—முந்நீர்க்

கடலூரி லப்பனைமுன் காணுகரையேற் றிட்ட
கெடில நதியருகிற் கேடி—றடமாட

வீதி சிறந்து விரைப்பூம் பொழில்சூழ்ந்து
போது சிதறிப் புவிமறைக்குந்—தாதின்

புதுப்பா ளயத்திற் பொருந்துசெல்வ வாழ்வன்
றுதிப்பாற் கமைந்த குணத்தூயோன்—மதிப்பார்

மதிப்பிலா ரென்று மதியா தெவர்க்கும்
பொதுப்பா லுதவிப் புரிவோன்—கதிப்பானூற்

கல்வி சிறந்தோர் கருத்துச் செயற்சொற்க
ளெல்லியலி லேசிறந்த நன்னடையன்—வில்வமொடு

தேனுறுங் கொன்றை திகழ்சடையோன் பாலன்பின்
மீனுருங் கண்ணியான் மிக்குடையான்—வானோர்

விருத்த கிரியில் வியன்கோ புரங்க
டிருத்த மிகச்சிறக்கச் செய்தோ—னருத்திமிக்கு

ஞானங் கனிந்தா ருடன்மறந்து நன்னிலைய
ரான பெரியோ ரடிபூண்டு—மீனக்

கெடிலக் கரைமேற் கிளரும் பொழில்சூழ்
மடவா லயஞ்சமைத்து வான்சீர்—நடைபுரிவோன்

கந்தசா மிப்பெரியோன் மைந்தன் கருவினிலே
முந்துசுப்ப ராய முகிலினுக்குஞ்—சிந்தைதனை

வேதாந்த மான பொருளிலே மேவவைக்குஞ்
சீதாரா மச்சுகுண சீலனுக்கு—மாதாரப்

பின்னோ னிலையிற் பெரியோ னுயரவையின்
முன்னோ னெடுத்து மொழிவல்லோன்—றன்னேரிற்

சைவ சிகாமணிசீர்த் தக்கோர் சிகாமணியாந்
தெய்வ சிகாமணிப்பேர்த் தேசுடையான்—பொய்யா

வாசியலார் போற்றுகல்வி யான்ற வகுப்பிற்
பாசுந் தலைமை படைத்தான்—பரிதிகழும்

வேலை நகரமர்ந்து வேலை நடத்தியந்தக்
காலையிருந் தானந்தக் கண்ணியன்பாற்—காலைசில

செல்ல வெனைக்கை யடைகொடுத்தான் சீரியோ
னல்லபொரு ளொன்றேற்று னட்புமணி—தொல்கிழமை

நண்பனைக் கொண்டுவந்து நன்று வுபசரித்து
நுண்பொரு ணூல்பல்ல நுனித்தாய்ந்தான்—பெண்பாலார்

கல்விக் கழகத்தே கற்பிப்போர்க் கெல்லாமு
தல்வனெனச் செய்துதனை வாதுவைத்தான்—புல்லிப்

பகாமணிபோற் கண்ணூட் பயின்றிலங்கு தெய்வ
சிகாமணிசில் காலஞ் செலவே—முகாம்புயத்திற்

கண்போ லெனைமதித்தென் கண்ணு மிரத்தினம்பின்
விண்போகுஞ் சோலை வியன்சிற்றூர்க்—கண்போகு

மாட்சிக் கலாசாலைக் கான்ற தமிழ்வளர்க்கு
மாட்சித் தலைவனா வாய்ந்திருக்குங்—காட்சிசெய்து

பின்னர்ச்சில் போழ்து பெயர மணிநதிசேர்
மன்னர் வளச்சே ரலநகரின்—மன்னாட்சிப்

பண்ணூற் கழகத்துப் பைந்தமிழை முன்னவனை
மன்னி வளர்க்க வமர்த்தினை—செங்கலையிற்

பல்லாண் டிருந்தென் னிசைதிசையெ லாம்பரவ
நல்லானல் லுள்ள நனிமகிழ்ந்தான்—செல்லார்

ச் சிரபுரத்திற் றேர்பல் கலைநூ
மையும் பெருங்கழகத் தாயுந்—தமிழ்வளர்க்கு

ா னெனவின்னும் யானிருக்கத் தான்மகிழ்ந்தான்
மசா ரிரத்தினமென் சிந்தையான்—பேசா

டழூ றடைந்தபோ தென்னகலா தென்னு
நடையாது கைபோ லுதவு—நடைசிறந்த

ன்னரிய நண்பற் கியாரை நிகர்சொல்வேன்
சான்னவிவை மட்டோ வவன்கருணை—மின்னுங்கேள்

சீர்ச் சிரபுரத்தில் வாழு மிருஞ்செல்வ
ர்ச்சினர் முன்னச்சு நட்புருவன்—வச்சையிலா

னமையா - னுண்பொருணூல் வல்லா னடைதெரிந்த
வாணமையா னென்னு ருளத்திருப்போ—னெண்மையா

புச்செயலை யும்முடித்தி யார்க்கு முதவிசெயு
மிச்சையா . னிப்பதியை யாடலைவ—னச்சுயே

த்தியோ கத்த னுயர்ந்த பரமனடிப்
பத்தியோ கத்தன் பரமார்த்தன்—வித்தமிகு

ழ்வார் சபாபதிப்பேர் வள்ள றலத்துதயன்
ாழ்வில் பலநாளுஞ் சாரதினன்—வீழ்சிறைய

ண்டார் நறுமலர்சேர் வண்டார் மணிப்புயத்தான்
கண்டார் நயக்குநயக் காட்சியா—னண்டர்தொழு

ந்தசா மிக்குருயர் மாமயிற்சா மிக்கன்பன்
கந்தசா மிப்பெரும்பேர்க் கண்ணியவான்—முந்துவளச்

ந்தா மணியென்னும் யான்பிறந்த சீர்ப்பதியிற்
சிந்தா மணிபோலுஞ் சீர்ச்செல்வன்—நந்தாத

ங்கிலே யத்தலைவ ராடற் பெருஞ்சேனைத்
தாங்கத் தலைமைத் துரைத்தனத்தான்—மங்காத்

திருவேங்க டாசலமால் செய்தவ மைந்த
னுருவோடு வந்ததென வுற்றோன்—மருவுகட்டி

யொன்னிளமை தொட்டின்று மென்னுளத்து நீங்காது
மன்னுமுழு வன்பன் வளர்செல்வன்—சொன்ன

கலைவகைக ளென்றோடு கற்ற புதல்வ
னிலைநற் குணமலைமே னிற்போன்—புலமைமிக்க 370

பொய்யா மொழியான் பொருவே னெனச்சொன்னப்
பொய்யா மொழியான் பொறைமிக்கான்—வையாம

ஞைகயார் பல்லோரை நற்புலவ ராக்குவித்த
நாகையார்ச் சொல்வளவ னாகரிக—ஞைகயார்ற்

பாரா யணவரிய பல்புகழா னல்லவர்சொல்
நாரா யணசாமி நாவலவன்—நேராமுன்

செப்புஞ் சிரபுரத்திற் சேருமிரு மைச்செல்வ
னிப்பார் புகழு மினியகுண—னெப்பரிய

வென்னிளவல் போலியா னின்றோமு னன்றமைசீர்
மன்னுசின்னத் தம்பிமால் வண்புதல்வன்—றன்னிகரும்

வல்லசா மிக்குமிடம் வாழுஞ்சா மிக்குமன்பார்
நல்லசா மிச்சுகுண நற்சிலன்—சொல்லுமவன்

றூயப் பெருந்தந்தை தன்னை நிகர்செல்வன்
றூயன்கு மாரசா மிச்சுகுலன்—நேயத்

தவப்புதல்வன் மாணிக்க மென்றாம்பேர்த் தக்கோன்
றவப்புதல்வன் கற்பகப்பூந் தாரு—தவப்புகழ்சேர்

சுப்பரா யச்செல்வத் தோன்ற லுழுவின்போர்
நற்படிவு கொண்டுவந்த நல்லிளவல்—செப்புந்

தமிழ்க்கடலிற் பன்னூலாந் தண்டுறைகள் கண்டோ
னிமிழ்க்கும் புகழாங்கி லேயத்—தமிழ்க்குயரும் 380

பீயேபி யெல்பட்டம் பெற்றோ னழகுடையால்
சேயே யெனுமழகன் சீரியோன்—தூய

சிவஞான போதந் திருவருட்ப யன்னுந்
தவஞான நூல்க டமையாய்ந்—தவயாற

வங்கிலே யத்தின் மொழிபெயர்த்தங் காருமுய்ய
விங்கிலாந் தெங்கு மிலங்குவித்தோன்—றுங்கவியல்

விக்டோரி யாப்பேர் விராச்சக் கரத்தலைவி
பட்டத் தரசியின் பாங்கமைந்த—கட்டளையால்

நீதிச் சபையி னொருவனா யெவ்வழக்கும்
வாதத் தியல்பறிந்து மாண்டுலைபோற்—நீதகற்றி

நீதி நடத்துமெனு நீதி பதிகிலத்தார்
கோதிலா மேகமெனுங் கொடையன்—மேதினியி

லெண்கண் ணிறைந்த வினிமை யமிர்நண்பன்
றண்கண் ணிறைந்த தயாளகுணன்—புன்கணமூர்

பல்லசா மிக்குருயர் பாகப்பெண் சாமியன்பன்
நல்லசா மிப்பேர் நயசீலன்—பல்ல

வளமா கிராஜ புரத்தரசாய் வாழ்க்கை
யளகேசன் போல வமர்ந்தோ—னளவில்சீர்க்

குங்காரு வன்குமர சாமிமால் கான்முளையாஞ்
சிங்கார னாயன் சிவபத்தன்—மங்காக் 390

கலைநூல்க ளென்முன்னே கற்று நிறைந்தோ
னலையாத நன்முயற்சி யுள்ளான்—நிலையாரு

மென்கண் மணியு மெனதிளவ லும்போல்வான்
புன்கணமை யின்றிப் பொலிகுணத்தோ—னன்குருவ

மாணசுப்ர மண்ய வறிவன் முதற்றமையன்
மாணப் பகபதியின் மன்னிளவ—லணிடைமிற்

[illegible]
ஐயர்க்கன் [illegible]—[illegible]

மத்ய [illegible] சேரன்
[illegible]—[illegible]

இருமை [illegible]
பொருவில் [illegible]—[illegible]

[illegible]
[illegible]

துரைமணக்கும் [illegible]
[illegible]

காரிபேத் [illegible]
[illegible]

கோபால [illegible]
[illegible]—[illegible] 400

கோகந்த [illegible]
[illegible]

செல்வன் [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

பிப்புரியில் வாழ்க்கை யிருப்புலவன் மிக்குயர்ந்தோ[illegible]
செப்புரியன் வித்வசன சேகரனு—னொப்பிகந்த

கோவிந்த வள்ளற் புதல்வ னரிக்குநனே
நாவுந்தன் றுயின் றகைபெறல்போ—லோவி

விளைமையிலே யான்ற வியற்றமிழ்நூ லெல்லா
மளவின்றிக் கற்ற வறிஞன்—வளமுறவே

செஞ்சொற் கவியமைத்த செய்யுளொடு வாசகமு
மெஞ்சா தெழுது மியற்புதல்வன்—விஞ்சுய 410

வளஞ்சேரு மைந்தரின் மன்னர்பா லிக்குள
தளஞ்சேருஞ் செங்கழுத் தன்னி—யுளஞ்சேர்

சகலகலா சாலைத் தமிழ்ப்புலவ னென்னு
மகலவிலா நட்பு மியல்பன் ப—ளகவிதழ்ப்பூந்

தாராய வைக்கர் நடத்திநா ளெமெல்போல்
தாரா யணசாமி காத்திகன்—காராழி

மட்டாக் துறைசேர் வனச்சென்ன மாபுரிசேர்
பட்டான மென்னும் பதிவாழ்க்கை—முட்டாப்

பெருஞ்செல்வ ஞறைப் பெருங்குணத்தோன் பன்னூ
லருஞ்சொற் றமிழ்க்கடலி னாய்ந்து—வருஞ்சீர்த்தி

வல்ல விராசகோ பாலப் பொன்வக்கந்
செல்ல வடைந்து சிறைகண்டோன்—கல்லமிசோ

வெப்பேரிப் பன்னூல் வியன்சபுரத் தேகமிழை
வாய்ப்பத் தமையம் வளர்த்துளான்—யாப்புடைப்பன்

நூல்சேர் பொருளை நனித்தி விரித்தெழுதிப்
பால்சேர் நிசைக்கும் பயிற்றுவோன்—நூல்சேரா

மால்சேரான் செந்திருசேர் மால்சேர்வா னெல்லவர்தம்
தால்சேர்வான் றிடுமார் தலைச்சேரான்—சால்சீரா

[illegible] பேர் [illegible]
போன்பாற் பொருளும் பெருகியவன்—வர்பார்க்

கருணா யோகத்தி லிதிலே குணத்தா
[illegible] ப்பெரியோர் கண்பா—விருணன்

முடிவொண்ட மூன்றுமி முன்றாவி போது
[illegible] முர்த்தி [illegible]

பாசநோய் [illegible]
வாகதே காத்திருப்போ [illegible]

சேர விருப்புந் [illegible]
பார [illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
சொன்னயத்தா [illegible]

[illegible]
[illegible]

போற்று பலபொருளும் புத்தகமு [illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible] அப்பாசா [illegible]

பூவிருந்த [illegible]
[illegible]

மிக்கவ் பெரியா மிக்குல [illegible]
[illegible]

ிழும் பெருங்குணத்தான் மாறாத வண்மைப்
புகழுக் கமைத்தநடைப் பூமா—னிகழா

நத்து நா லாய்ந்தியார்க்கு மாட்சி மருந்தாற்
பிருத்திநோய் தீர்க்குந திறலா—னிருப்பாவி

ண்டி நெறியாட்சி வாய்ந்தமருத் துச்சாலை
கொண்ட சொற்றலைமை கொண்டுளா—னண்டிவந்த

ர்க்கு மிரங்கி யடர்பிணியைத் தன்மருந்தாற்
றீர்க்குந் தயாளந் திகழ்மனத்தான்—வேர்க்கொண்ட

ப்பா லெனவந் தடர்த்த கொடும்பிணியை
ன்பா யகற்றியுயிர் வாழ்வித்தான்—றுன்பாரு

ழைமையோர்க் கென்று மிரங்கும் பெருங்குணத்தான்
ழைமையோர்க் குற்ற சுகிர்தகுணன்—குழன்பா

னரிய கண்ப னிடர்கா லுதப்பொருள்
ன்னயனம் போலத் தனிக்காப்பா—னன்புநிலை

முக மின்றி மலர்ந்த மலர்முகத்தான்
ஆறுமுகம் என்னு மறிவாளன்—கூறிப்

ற் பெருகுபுகழ்ச் செல்வம் படைத்த
யின் பதிபோ னிலைத்தோன்—றுதிசேரும்

ளத்தி னின்று புவிகாக்குஞ் சத்திபதப்
குளத்திற் சேர்த்துநிதம் பூசிப்போன்—காக்கும்

சிவா யப்பெரியோன் மைந்தன் நயவார்க்
மச்சந் தராகற் குணத்தான்—கமைசுதனும்

பெருமாண் மகிபன் றலப்புதல்வன்
ைத யெவர்க்குமகிழ் செய்கலத்தான்—வந்துலகி

பர் தொழும்பூ க்குளத்தி னுமைபதமே
புவ் குழந்தைவேல் நற்பெரியோ—னிம்ப

ரினியரே யின்றி யெடுத்தியம்பா நண்பர்
கினையின்வான் மீனளவை சோர்வ—ரனையர்தாம்

கல்வி சிறந்தோர் கருத்துங் குணஞ்சிறந்தோர்
செல்வஞ் சிறந்தோர் செயல்சிறந்தோர்—வல்லதிற

லாண்மைத் தகையு ரரியநூ லோர்புகன்ற
கேண்மை புருவர் கெழுதகைய—ரேணசிறந்த

வின்னர் தமக்கு மிதய விரத்தினஞ்சீர்ப்
பொன்னினெடு வாழ்நாள் பொலிவிரத்நம்—முன்னால்

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு—வினைப்பினெனச்

சொற்ற விதிக்கோ ரிலக்கியமாத் தோன்றியெனை
யுற்றவினைக் கெல்லா முதவினேன்—மற்று

முடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பென்—றெடுத்திசைத்த

கட்டுரைக்கு தாரணமாக் கண்டுகே ளாதுகே
ரிட்ட விடையூறெ லாயிருத்தோன்—வட்ட

நிறைமதிபோற் பின்றேய்ந்து நீங்காது நட்புப்
பிறைபோ லிறையும் பெரியோன்—செறியின்

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பென்—றகைபோன்

முகத்தி னகைத்தொல்லா வஞ்ச முழுது
மகத்தமைக்குந் தீயரைப்போ லாது—மிகத்தான்

முகத்தி னினிய நகைபோல வென்று
மகத்து மகிழ்பூக்கு மன்பன்—றகப்பெரிய

சோரமற் பெருவளவன் *சூல்வழுதி வல்குலத்து
வாழி பிசிராந்தை யார்ப்பியான்—கேழிலாத

நட்புக் குணமுடையார் நல்லமைக்க இனக்கர
வுட்பொலியும் பொய்யா மொழியுரவோர்—பெட்பாருங்

கேண்மைக் குணமு மிரத்தினத்தின் கேண்மைகெழு
மாண்மைக் குணத்தினதே மாற்றுமோ—மாண்புடைய 460

நன்னெறிக் கேண்மை நயவஞ்சகக் கேண்மை
புன்னெறிக் கேண்மை யெனப்புக லு—முக்கிலையில்

நன்னெறிக் கேண்மை யிலக்கணமே நல்லோர்கள்
சொன்ன வனைத்துந் தொகுத்துருவன்—முன்னே

வஞ்சத்தனை யுட்கொண்டு மாய்மால நட்பாடி
நெஞ்சப் பயனிழி னிளைக்கதரும்—வெஞ்சாது

தன்னாற் றிடையூற்றி னட்புறுத்தாங் கொட்டெடுக்கும்
கள்ளமுறு வஞ்சநட்பிற் கையரு—மென்னறுநற்

தீத்தொழி லமுற்றித் திரிதந்து தம்போல
வார்த்தைப் பாளரையு மாக்கியே—சூர்த்த

வெறியேய் திரயந்து சோறு விழுந்து
மரியும்புன் கேண்மை வகுக—தெரியவே

நோக்கினொருகாற் பட்டக்கா லுய்ந்தி னவர்நிமை
போக்கிமிக நல்லராய்ப் போதருவா—ராக்கு

மிவன்றனைக் கைவிட்டு கெடுநுரையோ சொல்லியோ மாமா
தவறுதின் ... பன் றனக்கு—நயமாயா

*கோப்பெருஞ்சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும் உண்டாயிருந்த நட்பை
இனையதத்தில் சொல்லப் பகுதிகளோடு கண்டுகொள்க.

னின்றும் பலபிறப்பின் யாக்கை யெடுத்திடினுங்
துன்னிநீ நல்கேண்மை தோன்மைகொண்டு—மின்னிவந்த
காதல் கழலாமற் கைகோத்து வாழியென
வோதியரு ளீதா அவத்து.

தமிழ்விடுதூது முற்றிற்று.